

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: YJ

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis taki jak art. 60 ust. 4 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym), wyłączający przyznanie dodatku macierzyńskiego w przypadku kobiet, które dobrowolnie przechodzą na emeryturę, w porównaniu z tymi, które również dobrowolnie przechodzą na emeryturę w zwykłym wieku przewidzianym ustawą lub które przechodzą na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, lecz robią to ze względu na pracę wykonywaną w ciągu ich życia zawodowego, z powodu niezdolności do pracy lub z powodu zakończenia stosunku pracy przed przejściem na emeryturę z przyczyn od nich niezależnych, można uznać za bezpośrednią dyskryminację w rozumieniu dyrektywy 79/7⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979, L 6, s. 24).

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2020 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-139/20)

(2020/C 201/25)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Siekierzyńska i A. Armenia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wdrażając prawo, które przyznaje zwolnienie z podatku akcyzowego produktów energetycznych wykorzystywanych przez zakłady energochłonne objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 17 ust. 1 lit. b) i art. 17 ust. 4 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska wprowadziła w ustawodawstwie krajowym zwolnienie z podatku akcyzowego produktów energetycznych wykorzystywanych przez zakłady energochłonne objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (dalej „system EU ETS”).

Zdaniem Komisji stanowi to uchybienie zobowiązaniom wynikającym z art. 17 ust. 1 lit. b) i art. 17 ust. 4 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej. Zgodnie z tymi przepisami zwolnienia lub obniżki w poziomie opodatkowania stosowanego do produktów energetycznych wykorzystywanych przez zakłady energochłonne możliwe są wyłącznie gdy zostały zawarte porozumienia z przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw lub gdy wprowadzone zostały w życie systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia, o ile prowadzą one do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej. Systemu EU ETS nie można zdaniem Komisji uznać za „system zezwoleń handlowych” w rozumieniu powyższych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 283, s. 51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 405 – 424